

let af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), kan jeg ikke anbefale. Jeg forstaaer godt, hvad det er, der har foranlediget det ærede Medlem til at fremkomme med dette Forslag, jeg forstaaer det i Kraft af det ærede Medlems hele Opfattelse paa mange Omraader og særlig paa Næringslivets Omraade og hans i Regelen korrekte Opfattelse af, at man ved Love saa lidt som muligt skal indskrænke den personlige Frihed. Men her ligger Sagen dog saaledes, at naar vi skal lovgive paa dette Omraade, er det en Nødvendighed ogsaa at tage Hensyn til at dæmme op for de markskrigerske Reklamer og for Salget af Arkana, som ved mange Lejligheder har vist sig at være af en sundhedsfarlig Beskaffenhed, og det forekommer mig, at det Ændringsforslag, som vi sammen med de radikale Medlemmer har stillet til § 19, er af en saadan Beskaffenhed, at det maa kunne finde Tilslutning hos Flertallet og ligelædes hos den højtærede Justitsminister. Den højtærede Justitsminister bemærkede ved Ordtalen af det Underændringsforslag, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds har stillet til vort Ændringsforslag under Nr. 19, at det kunde han paa ingen Maade tilraade at stemme for; derimod kunde han bedre tænke sig at gaa med til et andet af de foreliggende Ændringsforslag — saaledes forstod jeg ham. Nu er den højtærede Minister desværre ikke til Stede, ellers vilde jeg have rettet den Forespørgsel til ham, om han kunde tænke sig til tredje Behandling at gaa med til det, hvis vi tog det tilbage ved 2den Behandling. Da den højtærede Justitsminister ikke er nærværende, vil jeg altsaa ikke kunne tage vort Ændringsforslag tilbage paa nærværende Tidspunkt. Jeg kunde godt tænke mig, at den højtærede Justitsminister kunde gaa med til dette Ændringsforslag, saa meget mere som Lovforslagets Affattelse var i Overensstemmelse med det Forslag, som mine Partifæller og jeg i Kommissionen havde stillet angaaende denne Sag, Reklamespørgsmaalet, hvorimod det Forslag, der foreligger under Nr. 21 fra Flertallets Side, og som gør en Undtagelse for Fagbladene, forekommer mig at være af en ret mærkværdig Beskaffenhed. Det kan ikke hjælpe,

at man vil forsøge at give det Udseende af, at det ikke betyder saa meget, fordi Sundhedsstyrelsen efter Ændringsforslaget skal være berettiget til at forbyde fortsat Optagelse af Annoncer af den nævnte Art, der af Sundhedsstyrelsen skønnes at være vildledende. Jeg har i Løbet af nogle Aar faaet tilsendt „Pharmaceutisk Tidsskrift for Medhjælpere“, „Pharmaceutisk Arkiv“, Tandlægebladet m. fl. Og jeg har lagt Mærke til, at der i disse Blade er Annoncer om forskellige Arkana, bl. a. om et Middél, som ogsaa avtereres stærkt i Dagspressen; Salubrin hedder det. En Dag fandt jeg paa at spørge paa et Apotek — da dér staaer i denne Annonce, at Salubrin faas paa de fleste Apoteker — om de havde det Middél. Der blev saa med et Smil sagt til mig: Nej, den Slags fører vi ikke. Saa siger jeg: Men hvor kan det da være, at der staaer i Annoncen i Deres eget Fagblad, at det føres paa de fleste Apoteker? Vedkommende turde ikke sige, hvad Grunden var til det. Men paa Forespørgsel af mig, om det da slet ikke fandtes paa Apotekerne, sagde han: Jo, det gjorde det vistnok, det turde han ikke bestride. Altsaa der er ingen Regel i saa Henseende; og naar disse Fagblade faar Ret til at optage Annoncer, bør Dagspressen ogsaa have Tilladelse til det.

I Parentes vil jeg bemærke, at det forekommer mig, at den Motivering, der er givet i den danske Lægeforenings Skrivelse til Udvalget, er noget besynderlig; den findes i Betænkningen, og der hedder det bl. a.: „Vi tror derfor at turde sige, at lige saa formaalstjenligt det i Befolkningens Interesse vil være at søge at dæmme op for markskrigersk Reklamering med Lægemidler i Dagspressen, lige saa urimeligt og unyttigt vil det være at forbyde Annoncering i Fagpressen.“ Og saa kommer Motiveringen: at det er i Videnskabens Interesse, at de faar Lov til det for deres Uddannelses Skyld o. s. v.; de maa endelig have Tilladelse til det. Og saa sagde den ærede Ordfører (Laust Jensen) som Forsvar for Ændringsforslaget, at man maatte huske paa, at Sundhedsstyrelsen jo havde det i sin Magt at forbyde Annonceringen ogsaa i saadanne Fagblade. Ja, men Sundhedsstyrelsen bestaar jo baade af Apotekerne og Læger og ganske vist ogsaa